

Culturele wandeling met QR-Code

Link:

Betreft: Pand Tungeler Dorpsstraat 69

Tungeler Dorpsstraat 69

Dit woonhuis in de straten van Tungelroy heeft een bijzondere uitstraling.

Het woonhuis is van algemeen belang vanwege de architectonische waarde, als voorbeeld van een woonhuis uit het begin van de 20^e eeuw, met hoogwaardig esthetische kwaliteiten zoals detaillering en materiaalgebruik.

Woonhuis met jugendstil- en neorenaissance-details uit 1913.

Inleiding

Voor de bouw van de woning verstrekt het college van burgemeester en wethouders op 7 maart 1911 een vergunning. De woning is een ontwerp van architect H. Weegels en wordt gebouwd door molenaar Peerlings van de vlakbij gelegen St. Annamolen. Oplevering: 1913

Molenaar Peerlings:

Geboren 30-04-1841 te Tungalroy en overleden te Tungalroy op 30-05-1923. Hij had als bijnaam: "Koone Driekske" . Speelde een prominente rol in de ontwikkeling van Tungalroy als dorp waar de eerste coöperatieve handkracht boterfabriek van Limburg ontstond.

Detailbeschrijving woning:

Verschillende stijlmotieven zijn verenigd zoals elementen uit de Jugendstil, voor de Neo-renaissance kenmerkende siermetselwerk en gevelbanden, en voor de Chaletstijl kenmerkende houten beklede topgevel. Het pand ligt vrijstaand op het perceel, aan de doorgaande weg, de Tungalroy Dorpsstraat, gescheiden door een voortuin met hekwerk. Aan de achterzijde van het pand, gescheiden door een serre en binnenplaats een bijgebouw van gelijke breedte als het hoofdgebouw. Aan de noordkant

van de woning een diepe tuin. Beschrijving Tweelaags pand opgetrokken in een rood-paarse baksteen in een kruisverband onder een samengesteld zadeldak dat haaks op elkaar staat. De hoofdvorm van de grondslag is L-vormig. Met aan de achterzijde van het pand een oorspronkelijk vrijstaand eenlaags bijgebouw gedekt onder een zadeldak. Verbonden door een buiten deze bescherming vallende overkapping (serre) en muurdeel dat haaks staat op het hoofdgebouw. De asymmetrische voorgevel, gelegen op het zuiden, bestaat uit een tweetal raamkozijnen, rechts daarvan een ingangspartij en in het naar voren komende risaliet twee gelijke raamkozijnen van hetzelfde type als de linker twee. De voorgevel is gedecoreerd met horizontale (dubbele) banden van bakstenen met een roomwitte kleur, in terracotta kleurige bakstenen worden de zijflanken van de vensters benadrukt. Onder elk venster een trommelvlak met siermetselwerk met ruitpatroon; in vier verschillende kleurcombinaties afgewisseld in bakstenen in een roomwitte kleur, olijfgroen, terracotta en roodpaarse steen. Boven het kozijn een segmentboogvormige rollaag in terracottakleurige baksteen en in roomwitte baksteen uitgevoerde sluitsteen en omlijsting van de rollaag.

Pand in 1991

T-vensters met bovenlicht waarvan de onderzijde is uitgevoerd met 7-tal kleine ruiten met oranjeleurig glas. De onderzijde van de raamvleugel heeft drie kleine ruiten met oranjeleurig glas. Boven de vensters een horizontale band van roomwitte baksteen. Rechts van twee vensters de ingangspartij, drieledig onder een segmentboog, bestaand uit zijlichten, bovenlichten en in een houten voordeur met dubbel verticale vensters. De voordeur behoort tot een latere bouwphase van een onbekende datum. De verticaliteit van de houten klossen waarop de goot met geprofileerde gootlijst rust wordt geaccentueerd door uitkragend metselwerk. Het linkerdeel van de gevel wordt afgesloten door een met muldenpannen belegd zadeldak. In het dakvlak twee dakkapellen met dubbele raamvleugels. Dakconstructie en dakkapellen zijn vernieuwd rond 2000 (24 maart van dat jaar wordt de vergunning hiertoe verstrekt). De originele dakpannen zijn behouden. Het rechterdeel van de gevel beslaat twee vensters van het eerder omschreven type. Onder het ingestoken zadeldak

een hoefijzerboog met venster, bestaande uit roede verdeelde zijlichten, bovenlichten en naar binnen draaiende raamvleugels. Onder de topgevel zijn van recente datum een uitkragende balk en gevelmakelaar met verticaal geplaatst strokenhout met kraal. De rechtergevel is bijna geheel gesloten. Op de tweede bouwlaag een klein eenvoudig venster. Tandlijst onder een bakgoot met geprofileerde lijst. Twee opgemetselde schoorstenen in het hellende dakvlak. Zicht op het achterliggende bijgebouw. De achtergevel bestaat uit twee deuren met dubbele open draaiende delen. Onder de topgevel een hoog venster met roedeverdeling. In een naar voren komende aanbouw een lage deur en klein venster. Rechts een opgeklampte houten deur met bovenlicht en een groot vrijstaand venster. De linkerzijgevel bestaat uit een relatief gesloten gevel met een roede verdeeld venster ter hoogte van de tweede bouwlaag. Tussen het hoofdgebouw en bijgebouw een afhellend muurdeel met roede verdeeld venster. Ter afscheiding van de weg en het perceel staat een hekwerk bestaande uit halfhoge gemetselde zuilen, met piramidevormige afdekplaten. Een smeedijzeren hekwerk met zweeps slagbeëindiging is geplaatst tussen de zuilen. Het bijgebouw, parallel aan het hoofdgebouw en van gelijke breedte heeft een gecementeerde gevel, met eenvoudige houten raam- en deurkozijnen en een vlakke tandlijst onder de dakaanzet. Het bijgebouw heeft een met muldenpannen gedekt zadeldak. Interieur Enkele interieuronderdelen zijn bewaard gebleven. De historische indeling op de begane grond is grotendeels behouden. Het deels onderkelderde woonhuis bestaat uit een begane grond en zolderverdieping. Op de begane grond bevindt zich in het midden een gang met bordestrap. De kelder heeft betonnen troggewelven met stalen profielen. **Volgens de overlevering zijn deze profielen afkomstig van de trambaan tussen Weert en Stramproy.** Rechts van de gang is de woonkamer bestaande uit een voor- en achterkamer met een originele parketvloer. In de voorkamer een authentieke nero Marquina schouw. De achterkamer grenst aan de binnenplaats. Zowel op de begane grond als op de verdieping een aantal originele paneeldeuren. Achter de hal en trap een kleine aanbouw met gang en toilet. Links van de hal een werkkamer met toegangsdeur naar de keuken. Achter de keuken een serre, deze is uitgesloten van deze bescherming. Waardering Het woonhuis is van algemeen belang vanwege de architectonische waarde, als voorbeeld van een woonhuis uit het begin van de 20ste eeuw, met hoogwaardig esthetische kwaliteiten, zoals detaillering en materiaalgebruik. Het object heeft een ensemblewaarde vanwege de beeldbepalend functie c.q. markante verschijning aan de Tungeler Dorpsstraat. Het woonhuis is tenslotte van algemeen belang wegens grote mate van architectonische gaafheid van het exterieur en van redelijke mate van het interieur. Het woonhuis is van algemeen belang vanwege een regionale architectonische zeldzaamheid.

H. Peerlings had een graan- en meelhandel in Tungelroy. Hij woonde niet in het pand Tungeler Dorpsstraat 69 maar wellicht zijn dochter Anna Maria Gertrudis Peerlings (1886-1970) die in 1909 getrouwd was met Michael Moons (1885-1934). Bij de molen had Peerlings een loods/schuur (zie foto) voor de opslag van het graan. Moons had een stoomhoutzagerij (bij de molen) en deed aan "auto-verhuur en autobevrachting".

H. Peerlings woonde er met de uit Bocholt afkomstige vrouw Anna Maria Elisabeth Wijnen (1849-1923).

Het pand wordt door het college van burgemeester en wethouder op 12 juli 2022 op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst.

Foto's boven en onder: Klement Rentmeesters 2021

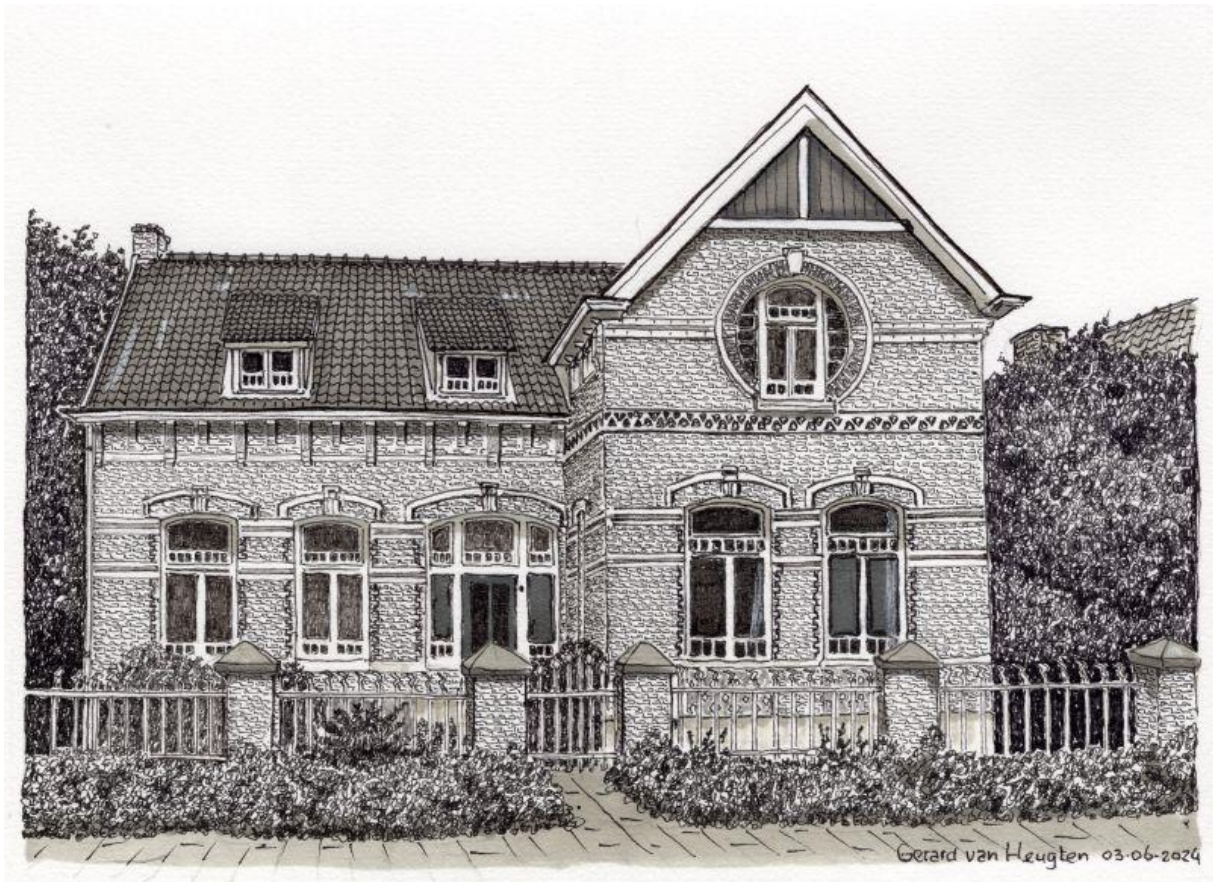

Authentieke marmeren nero Marquina-schouw

1982, GAW A06760

Pentekening Gerard van Heugten 2024